

Tellus.

Organ för M. I. S.

Red:
S Svensson

Nr :8
April.

Årgång 4

1973.

Ur Innehållet.

Kejsaren som levde på 200-talet.

Experimentet som gett en ny syn på
Telepatin.

U.F.U. Rapporter.

Vår gåtfulla Värld.

=====

Tellus.

Tellus är ett organ för Malmö Interplanetariska Sällskap. Håri vill vi förmedla de senaste rönen som framkommit genom forskning inom t.e.x.

Astronomi, Rymdforskning, Svenska kulturer, Parapsykologi, Religion, Grottforskning
Flygande Tefat, U F O rapporter mm. mm.

Malmö Interplanetariska Sällskap vill på ideell grund sprida upplysningar till allmänheten genom föredrag och film, inom dessa intressanta områden.

Sällskapet avhåller sina möten första fredagen i varje månad, med undantag av juli-aug om inget annat meddelas. Kallelser tillsändas alla medlemmar om program och möteslokal.

Envar intresserad är också välkommen som medlem i Sällskapet.

För vidare upplysningar vänd Eder till

Malmö Interplanetariska Sällskap.

Box 2012 200 12 Malmö 2.

Ordf. E Johansson.

Bekr. S Svensson.

Tel. 040 10 37 32.

Tel. 040 42 15 76.

Postgiro. 63 22 54.

Kejsaren som levde på 200-talet f. Kr. hade en "magisk spegel". När man speglade sig i den visade spegeln kroppens alla ben...

5

År 1895 upptäckte den tyske vetenskapsmannen Wilhelm Röntgen de strålar, som sedermera fick namnet efter honom, röntgenstrålarna. Eller kanske han bara återupptäckte den?

Den kinesiske kejsaren Tsin-Shi, som levde på 200-talet före Kristus, tycks nämligen också ha haft en röntgenapparat - en "magisk spegel", som kunde "lysa upp kroppens ben".

Den kinesiske "röntgenapparaten" var uppställd i kejsarens palats i Shensi. När en patient ställde sig framför den rektangulära spegeln, som var 176 cm hög och 122 cm bred framträdde spegelbilden upp och ner och med alla kroppens inre organ och ben synliga, exakt som på vår tids röntgenapparater.

Och den kinesiska "trollerispegeln" användes också för samma ändamål, nämligen till att fastställa sjukdomar.

Studerar man gamla skrifter och fornfynd hittar man massor av exempel på en forntida vetenskap, som tycks ha stått på lika hög nivå som den nutida tekniska civilisationen.

Vi europeer t.ex, lärde oss inte använda matbestick förrän på 1600-talet - före det åt vi med fingrar na. Men i Centralamerika åt man med kniv och gaffel tusen år före den spanska erövringen och de gamla egyptierna använde skedar 3000 före Kristus. Med den bakgrund en får man ett nytt perspektiv på den västerländska civilisationen...

År 1938 påträffade den tyske arkeologen Wilhelm König nära Bagdad ett antal lerkrukor med öppningarna täckta av asfalt och med järnstänger inneslutna i kopparcylindrar. Kunde det vara ett slags elektriska batterier?

Efter andra världskriget gjorde en forskare vid Central Electric en kopia av det 2.000 år gamla batteriet och fyllde det med kopparsulfat i stället för den okända ursprungliga elektrolyt, som hade avdunstat. Batteriet testades - och fungerade! Detta är ett bevis för att babylonerna verkligen använde elektricitet.

Man har grävt upp ett stort antal galvaniskt försilvrade föremål i samma område och antar därför att

batterierna bl.a. användes för galvanisering. Klassiska författare har berättat om evighetslampor. Det fanns sådana bl.a. i grekiska tempel.

Då man år 1401 öppnade en gravkammare nära Rom upptäckte man en evighetslampa, som måste ha brunnit i över 2.000 år. Och när en annan romersk sarkofag öppnades år 1405 lystes också den upp av en lampa som hade fungerat i 1.500 år.

Man vet nu inte hur de lamporna fungerade, men man är på det klara med att elektriciteten var känd av Orientens folk.

Ett par hundra år före Kristus fanns i de egyptiska templen myntautomater, där man sålde heligt vatten. I sitt laboratorium i Alexandria konstruerade Heron den första ångturbinen som var en föregångare till våra dagars jetmotor.

År 1900 hittade en svampfiskare på havsbotten utanför den grekiska ön Antikythera resterna av ett märkligt instrument, som härstammade från tiden före Kristus. Men inte förrän 1959 räknade den engelske vetenskapsmannen dr Derek Price ut vad det var: en primitiv elektronhjärna.

Den hade använts till att räkna ut solens och månens banor. - Upptäckten var en aning skräckinjagande, sade dr Price. För elektronhjärnan från Antikythera kan inte ha varit den enda på den tiden. Det var som att finna ett jetplan i Tut-anch-Amons gravkammare.

Den brittiske astronomen Gerald Hawkins har också fastslagit att det mystiska fornninnet Stonehenge i England i verkligheten är ett slags räknemaskin. Han har bevisat det med hjälp av moderna datamaskiner. De engelska druidprästerna använde Stonehenge, som är en väldig stensättning, till att beräkna när solförmörkelser var att vänta. Stonehenge byggdes för ungefär 4.000 år sedan och var för dåtidens människor ett enormt projekt som kan liknas endast vid USA:s rymdprogram i dag.

På en klippa i Pracasbukten i Peru finns ett 135 m högt tecken inhugget. Det liknar en treudd. Den spanske historikern Beltran Garcia har framlagt en teori om att det är en seismograf.

Med hjälp av rep, trissor och en pendel kunde man notera jordbävningar inte bara i Sydamerika utan i hela världen. Berättelser om robotar finns bevarade från det gamla

Grekland. Konsten att göra "mekaniska människor" bevarades länge i magiska böcker, skrivna med kod. Munken Gerbert d'Aurillac (920-1003), som var professor vid universitetet i Rheims och senare blev påve Sylvester II, rapporterades ha haft en apparat av brons, vilken besvarade frågor.

Den sade "ja" eller "nej", då den tillfrågades om politiska eller religiösa ämnen.

Det "magiska huvudet" förstördes, när påven dog, men det kan tänkas att ritningarna fortfarande finns i Vatikanens bibliotek.

Albertus Magnus (1206-1280) biskop av Regensburg, var en mycket lärd man. Det tog honom över 20 år att konstruera sin berömda robot Android, som gick, talade och skötte en del sysslor i hushållet. Berättelsen kan inte avfärdas som rent påhitt: Albertus Magnus var nämligen en erkänd lärd, som bl.a. förklarade att Vintergatan var en samling avlägsna stjärnor.

Genom århundradena finns många berättelser om "magiska speglar" och "talande stenar". Var det föregångare till TV och radio?

Den ryske författaren Maksim Gorkij mötte i början av 1900-talet en hinduisk yogi, som visade honom ett bildalbum. På de polerade kopparbladen såg Gorkij först städer, tempel och landskap från Indien. När han hade sett färdigt lämnade han tillbaka albumet till hinduen, som blåste på det och frågade: Nå, vill ni se en gång till?

Gorkij skriver: "Jag öppnade albumet och fann ingenting annat än blanka kopparblad utan spår av några bilder!"

Andra sägner tyder på att de forntida oraklerna hade något slags "tid-TV-apparater". Med hjälp av dem kunde de se både bakåt och framåt i tiden. Profeten Nostradamus bröt igenom tidsbarriären på 1500-talet och gjorde förutsägelser, som sedan visade sig slå in - han talade bl.a. om Hitler och såg den första atombomben över Hiroshima.

Också inom medicinen var våra avlägsna förfäder framstående. Egyptierna kände till penicillinet 4.000 år innan det upptäcktes i Europa. För 2.500 år sedan genomförde man invecklade hjärnoperationer i Sydamerika, bl.a. trepanering. Amputationer var vanliga. I Indien kände läkarna till ämnesomsättningen, cirkulationssystemet, ärftlighetsläran och nervsystemet.

Vänd.

Man kände till hur man skulle motverka giftgas, utförde hjärnoperationer och förlöste kvinnor med kejsarsnitt.

En indisk bok, som skrevs för 3.500 år sedan, beskriver exakt hur smittkoppsvaccination går till. De australiska urinvånarna företog inte bara blodtransfusioner - de använde också p-piller.

När torka eller andra naturkatastrofer minskade tillgången på föda införde man födelsekontroll: alla kvinnor åt piller, som var gjorda av en speciell ört. Så länge de fortsatte med det blev de inte med barn.

Behärskade forntidens folk också atomkraften? Ja, i indiska heliga skrifter finns beskrivningar av vapen, som kan ha varit atombomber.

I "Mausola Prava" talas om en blix, "en gigantisk dödens budbärare", som förvandlade hela armeér till aska och kom håret och naglarna att falla av de överlevande. Lerkrukor brast sönder utan orsak och fåglarna blev vita. Efter några timmar var all föda förgiftad.

I "Drona Prava" en annan indisk bok, heter det: "En flammande raket, som strålade av eld utan rök, avfyrades. Ett tjockt mörker spred sig över himlen. Moln vällde upp och fällde regn av blod. Världen brändes av hettan och tycktes ha drabbats av feber."

Kanske var det så en forntida civilisation, av vilken vi nu endast har fragment kvar, gick under?

I sin skrift "Timaeus" citerar Plato (427-347 f.Kr) en egyptisk präst:

"Mänsklighetens undergång har skett och kommer åter att ske många gånger."

Och till Solon sade en egyptisk överstepräst: "När civilisationen förintas måste man börja på nytt igen såsom barn."

=====

EXPERIMENTET SOM GETT EN NY SYN PÅ TELEPATIN!

Tre bilder sändes telepatiskt ut i etern i ett av de populäraste italienska radioprogrammen. I studion satt en psykiater och hans två medhjälpare och tänkte intensivt på bilderna, en efter en.

En vårdag kl 11.30 tystnade rösterna i den italienska radions populäraste program, Ring Rom 3131. Bara ljudet av en klocka som tickade hördes.

Under 30 sekunder skedde en fantastisk sändning ut i etern, in i hundratusentals hem. det var EN TELEPATISK RADIOSÄNDNING!

Bakom det här märkliga experimentet låg en psykiater från Bologna, dr Piero Cassoli. Han har i många år intresserat sig för parapsykologiska fenomen och nu också lyckats intressera den mycket populära radiomannen Moccagatta - Italiens Hyland -

Idén föddes under ett samtal mellan Moccagatta och dr Cassoli, och i februari i år var man klar att utföra experimentet.

Lyssnarna informerades noggrant i förväg. Dr Cassoli skulle i ett slutet kuvert ta med sig tre färgbilder till studion. Ingen mer än han själv - inte ens hans egen fru, som också deltog i försöket - hade sett bilderna innan de stoppades i kuvertet.

(De tre bilderna föreställde 1 Rödfärgad kvinna med blad i stället för ansikte. 2 Clownansikte. 3 Två händer som vrider sig i ångest.)

Nu skulle tre personer, dr Cassoli, hans fru och Moccagatta, vid tre tillfällen under 30 sekunder tänka intensivt på bilderna, en efter en. Och radiolyssnarna skulle försöka att slappna av, blunda och "ta emot" det telepatiska budskapet.

För att det inte skulle bli någon möjlighet till fusk bestämdes det att de lyssnare som var intresserade av att deltaga i experimentet genast skulle skicka in sina svar till dr Cassoli. De skulle helt enkelt skriva ner - eller teckna - det som de trodde förmedlades genom det telepatiska budskapet. Brevet måste poststämplas samma dag för att vara giltigt.

Tidigt nästa morgon ringde Postverket i Bologna och meddelade dr Cassoli att fyra säckar med post väntade på honom. - Men det var bara början, på förmiddagen kom det ytterligare 50 kg, och morgonen därpå - alltså försent - kom 25 kg till

Det mycket överraskande resultatet var att mer än 70.000 människor hade tyckt sig ta emot de telepatiska meddelandena!

Vänd.

Med slutna ögon hade deras hjärnor registrerat de bilder som tre andra hjärnor sände ut, tusentals kilometer därifrån. Och märkligast av allt: ett mycket stort antal av breven och teckningarna visade att bilderna uppfattats korrekt - och i färg!

Hjärnans telepatiska sändningar är alltså en slags färg-TV...

Fyra läkargrupper gick igenom brevsvaren. De delade upp dem i fem grupper: 1) Negativt svar, 2) Lös anknytning, 3) Ganska rätt uppfattat, 4) Bra uppfattat och 5) Perfekt.

Det stora materialet ska nu bearbetas i en avhandling av dr Cassoli som betecknar resultatet som ganska sensationellt.

Som exempel på de olika sorternas svar berättar dr Cassoli att om man t.ex. telepatiskt sänder en bild av en segelbåt så klassificeras svaret "Jag ser en ko" som helt negativt. Ett svar med lös anknytning kan t.ex. vara: "Jag tänker på sommaren när jag åker och badar". Ett ganska rätt uppfattat svar är: "Jag ser en blå yta, vita måsar". Ett bra uppfattat svar kan vara "Jag ser segel på havet. Är det en regatta?" Perfekt är svaret: "Jag ser en segelbåt."

Granskningen av svaren var oerhört svår, då varje fall måste diskuteras ingående, eftersom överföringen av telepatiska budskap ofta tar krokiga vägar. Det undermedvetna tar hand om bilden och "översätter" den till en upplevelse som vid första ögonkastet verkas vara mycket avlägsen det ursprungliga budskapet.

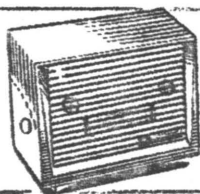
Den första bilden som sändes telepatiskt föreställde två händer som i ångest kramar ett vitt lakan, och här är några av svaren man fick på den bilden.

"Jag drömde om ett vitt tyg. Jag vaknade i ångest och somnade om igen. Jag ser en knuten hand mot tyget. Handen öppnar sig och tar struhtag på mig."

"Jag ser ringrar. Een guldring." "Smärta, jag känner smärta. Jag kvävs." "Jag ser en säng. Det är en sjuk människa." "Jag ser djur, med fyra tassar. Många tassar."

Denna - liksom de andra två bilderna - hade tagits som reklambilder för farmaceutiska preparat. Denna ångestladdade situation hade uppfattats av många tusen människor.

Den andra bilden, kvinnogestalten med löv i stället för huvud uppfattades lite skrämmande av många

UFO rapporter

UFO ÖVER FAKSE KALKBROTT?

Vid fakse kalkbrott i Danmark gick observatören E.V. den 12-3 1972 ut i trädgården för att studera stjärnhimlen, som så många gånger förr. Astronomi var hans stora hobby. Det var en lugn och stilla kväll, och molnfritt.

Efter en stunds observation av himlen fick han ögonen på en svagt lysande "stjärna" som inte passade in med de andra stjärnorna, d.v.s. just där skulle inte vara någon stjärna. En noggrannare undersökning visade att den rörde sig långsamt mot syd.

Objektet flög långsamt över Fakse Kalkbrott, på ca 15-20 graders höjd i rak sydlig riktning.

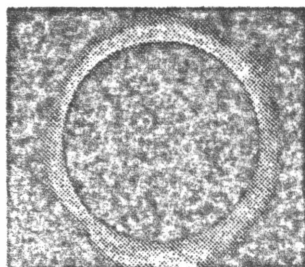
Den lyste svagt silvergrå och påminnde mycket om en rymdkapsel. På den bakre delen av objektet syntes en rak linje av runda ljus som liknade fönster.

Med sin kikare 7.25 kunde han se att de runda ljusen var röda, med ett konstant sken. Vittnet antog att objektets storlek var ca 3m långt och 2m högt.

Under sin färd över himlen som varade 4 min, pulserade ljuset något. Långsamt försvann det ljudlöst i söder.

Ufo-Nyt Skandinavisk Ufo-Information.

SOLDYRKARE RESER UT!

Några hundra soldyrkande skandinaver - proffs och amatörer - ska färdas 16 000 km, tälta i öknen och uppleva sensationen: sex minuters solförmörkelse. Tidpunkten är den 30 juni i år. Platsen är Mayretanien.

Sista chansen före den 16-7

2196.

medan andra i stället uppfattade bilden som en symbol för värme. Påfallande många fick förnimmelser av något rött.

"Jag ser en naken kvinna, men hon har inget huvud. Jag ser en vas med blommor." "En mamma som ger sitt barn di." "En känsla av kärlek, av ömhet: en mamma." "En växt, en underlig växt."

"Fågonting med grenar, en gren med blad." "En häxa." "En kvinna med långt hår, står hon framför ett träd?" "Vattenfall, skog, träd." "En figur utan huvud." "Jag ser en klocka utan visare och utan siffror. Jag ser min syster utan huvud och utan ben." "Jag ser ett tätt ljus. Lågan är röd. En kvinna, hon är helt röd."

Svaren nämner nästan alltid någon färg, men bara en färg, den som dominerar, uppfattas exakt.

Den tredje bilden som föreställer en clown, och det är det vita i blomman och ansiktet som ger färgupplevelsen. Tiotusentals människor har uppfattat ett budskap om vita blommor, det är en marginalupplevelse som är mycket vanlig inom telepatin.

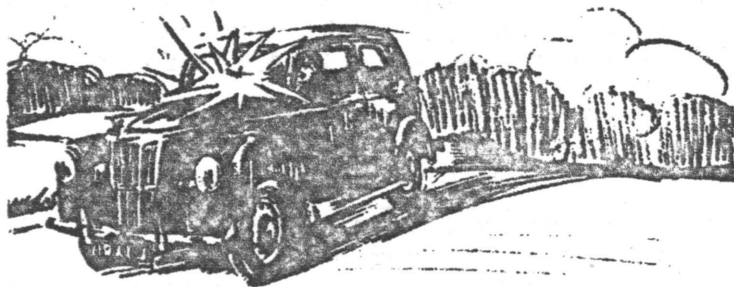
En detalj som är påfallande kan göra starkare intryck än helheten. Många har också uppfattat enbart ögat på clownen "ett öga som stirrar." Andra har sett en mask: "Harlekin?" "En clown." "Jag ser en man som gråter och skrattar." "Jag ser en blek man. Är han död?" "Ett ansikte, det ser ut som en kvinnes ansikte. Det är blekt, men hon har ett mycket rött läppstift." Märkligt nog svarade tusentals människor på den här Clownbilden: Jag ser en landsväg.

Det som associerade till landsvägen var G Masinas clownaktiga roll i filmen LaStrada. (Landsvägen)! Detta är ett mycket vanligt fenomen, säger Cassoli. Vi sände helt enkelt en "parasit-bild". Den tanken störde det ursprungliga budskapet.

Det var den engelske fysikern professor Barrett som först talade om telepati för nära ett sekel sedan, 1876. Ingen vetenskapsman hade tidigare intresserat sig för dessa fenomen fastän de varit kända i tusentals år. Professor Barrett blev - som många andra parapsykologer efter honom - hånad för sin forskning och t.o.m. utesluten ur den brittiska vetenskapsakademien. Men bara några år senare - 1884 - hade en fransk fysiolog, professor Charles Richet bättre tur. Hans experiment med kort väckte stort intresse.

Forts sid 12.

VÅR GÄTFULLA VÄRLD

Bilisternas spökskytt

Bilist efter bilist har slirat till. Ett häftigt stopp sedan deras vindrutor skjutits i tusen bitar av Spökskytten... Där fanns kulhål, men hela affären är och förblir ett mysterium.

Enligt polisens uppgifter kom den första anmälningen mot denna Spökskytt i mars 1951. En uppskakat bilist berättade, att någon beskjutit honom på en viss vägsträcka. Polisens undersökningar ledde inte till någonting. Och denna första anmälan skulle följas av 31 stycken till under de kommande sexton månaderna.

Vi kan ta ett exempel ur högen. Den 3 april 1952 körde Thomas Wood från Kingston i Surrey, England, sin truck mellan Cobham och Esher på vägen som sträcker sig mellan London och Portsmouth. Klockan var litet mer än halv fem på eftermiddagen och trafiken var mycket gles. Det enda fordonet inom Woods synhåll var en lastbil cirka 100 meter framför honom.

Plötsligt splittrades Woods vindruta och glasbitarna flög runt honom. Ett par decimeter till vänster om hans huvud fanns ett hål genom glaset, så stort att Wood skulle ha kunnat få sin knyt näve genom det. Wood tog noga reda på var han befann sig och exakt var bilen befunnit sig då rutan krossades. Därefter åkte han direkt till närmaste polisstation.

- Jag tycker sådana här saker är ganska irriterande, sade han till polismännen.

Den känslan delade han med många fler bilister som delat hans upplevelse.

Underligt nog träffades dessa skprojektiler sitt mål på en raksträcka som är ungefär 3 kilometer lång. Vägen är bred och fin, någon fartbegränsning finns inte, omgivningarna är öppna hela vägen, med undantag för några buskar som dock är så små att någon krypskytt inte skulle kunna gömma sig bakom dem. Men gång efter gång... en flamma, en krasch och vindrutorna perforeras med hål liknande dem som ett litet, men kraftigt hagelgevär kan åstadkomma.

Allt efter som anmälningarna strömmade in började den förvånade polisen känna sig modlös. Ta till exempel fallet med mr och mrs Eric Sykes den 8 maj 1952. De åkte lugnt vägen fram i en fart på ungefär 75 km/tim. Plötsligt slog eld upp framför rutan, ungefär som om en fyrverkeripjäs exploderat, en smäll som från ett gevär hördes och hela vindrutan slog ut i en jättestjärna med små sprickor som alla gick ut från ett litet hål i glaset, inte större än diametern på en penna. Eric bromsade häftigt in och han och hans fru hoppade ut ur bilen och spånade efter attentatsmannen.

De såg inte en människa, bara de öppna fälten runt vägen och inte en bil i sikte.

Efter ett år av en serie liknande händelser förklarade polisen att den lutade åt den teorin, att någon skjutgalen desperado utvalt denna vägsträcka för sina fruktansvärda attentat, vilka utan tvivel skulle sluta i katastrof.

Det var en bra teori, men det var också bara en teori. De projektiler som krossade vindrutorna kom från många olika vinklar, men de försvann sedan de träffat. De föll aldrig någonsin in i bilarna eller genom dem.

Vapenexperter förklarade att det kunde vara möjligt att uppnå denna effekt med kulor som förintades vid träffen, men bara om de avsköts på mycket kort håll och absolut inte om de riktades mot rörliga mål som exempelvis bilar. Men inga undersökningar kunde bevisa att krossandet av vindrutorna skett med hjälp av så sköra kulor.

Medan de oroliga polismyndigheterna arrangerade fällor och studerade de olika rapporterna som kommit in, bytte det oförklarliga fenomenet plats. Det började istället uppträda mitt inne i staden Esher där den 16 juni 1952 en butiksruta på Station Road blev perforerad. Fyra dagar senare anmälde en arg pubägare att också han fallit offer för spökskytten;

hans ruta hade fått ett nätt hål, exakt likadant som det som uppträdde på vindrutorna.

Gåtan har förblivit olöst. Man har gjort prov med olika former av temperaturväxlingar, stenskott och dylikt, men inte lyckats uppnå samma effekt som den här relaterade. Ännu ett olöst fall, en gåta i vår gåtfulla värld.

EXPERIMENTET SOM GETT....

Just nu pågår en intensiv forskning med telepati och andra "paranormala" fenomen över hela världen.

Man vet att inställningen till parapsykologin som vetenskap ändrats radikalt bara under de senaste 5-6 åren. I Sovjet, t. ex, fördömde man tidigare de parapsykologiska forskarna och kallade deras arbete humbug.

Nu är Sovjet ett av de länder som har den allvarligaste forskningen i detta ämne.

Man anser att många ryska parapsykologer har kommit mycket långt i sin vetenskap, bl.a. när det gäller den psykiska kraften "strålningen", hos levande materia. Om detta ska vi berätta mera i en kommande artikel.

— Jag tror att vi kan bota de där fantasierna, men vi måste först ta bort er satellit!